

Dosarul nr. 2ra-332/16

Instanța de fond: Judecătoria Bălți – N. Ocerednîi

Instanța de apel: CA Bălți– T. Duca, S. Procpiciuc, E. Grumeza

Î N C H E I E R E

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca- Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Zaharco Nina în pricina civilă la acțiunea Ninei Zaharco împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 8, mun. Bălți privind încasarea salariului, a compensației pentru concediile anuale nefolosite, penalității pentru reținerea salariului și prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 27 octombrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Bălți din 17 decembrie 2014, prin care s-a admis parțial acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La data de 02 octombrie 2013 Zaharco Nina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ACC nr. 8, mun. Bălți privind încasarea restanței la salariu în sumă de 204,04 lei, compensației pentru concediile anuale nefolosite în sumă de 4261,40 lei, prejudiciului pentru reținerea plăților cuvenite în sumă de 4742,25 lei și prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei (f.d. 2-5, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că a activat în calitate de președinte al ACC nr.8, mun. Bălți, în perioada de la 02 aprilie 2007 pînă la 04 noiembrie 2010, cînd a demisionat din propria inițiativă. La concediere nu i s-a achitat salariul pentru 4 zile lucrătoare a lunii noiembrie 2010, compensația pentru concediile nefolosite.

Reclamanta susține, că de nenumărate ori s-a adresat către ACC nr. 8, mun. Bălți pentru achitarea sumelor cuvenite, însă nu a primit nici un răspuns și nu i s-au achitat sumele cuvenite. Astfel, pentru reținerea plăților, administrația ACC nr. 8, mun. Bălți urmează să-i achite și prejudiciul cauzat în mărime de 0,1 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întîrziere. Reclamanta a mai menționat, că este pensionară, locuiește singură și din motiv că nu are surse suficiente de a se întreține, de a plăti serviciile comunale, este nevoită să lucreze. Președintele ACC nr. 8, mun. Bălți, cunoscînd acest fapt, mai mult de 3 ani intenționat nu achită sumele cuvenite la eliberarea din funcție. Astfel, prin acțiunile președintelui ACC nr.8, mun. Bălți i s-au cauzat suferințe morale estimate în bani în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 17 decembrie 2014 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la ACC nr. 8, mun. Bălți în beneficiul Ninei Zaharco salariul în sumă de 204,4 lei, compensația pentru concediile de odihnă nefolosite în anii 2007-2010, în sumă de 4261,4 lei, prejudiciul cauzat pentru reținerea plăților cuvenite în sumă de 4742,25 lei. În rest acțiunea a fost respinsă (f.d. 145, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 30 decembrie 2014 ACC nr.8 , mun. Bălți a depus apel nemotivat, solicitând anularea hotărârii din 17 decembrie 2014 cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d. 147, vol. I).

La data de 12 ianuarie 2015 Zaharco Nina a depus apel asupra hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii integral (f.d. 149, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 10 martie 2015 s-a restituit cererea de apel depusă de ACC nr. 8, mun. Bălți (f.d. 175, vol. I).

La data de 07 aprilie 2015 în cadrul ședinței de judecată reprezentantul ACC nr. 8, mun. Bălți, a înaintat cerere de repunere în termen de a prezenta apelul motivat în legătură că nu a cunoscut despre existența încheierii instanței de apel din data de 10 martie 2015, pe motiv că s-a aflat peste hotarele țării (f.d. 189, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din data de 07 aprilie 2015 s-a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului (f.d. 202-203, vol. I).

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Bălți, ACC nr. 8, mun. Bălți a depus recurs, prin care a solicitat casarea încheierii contestate cu repunerea în termen a apelului (f.d. 207, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 24 iunie 2015 s-a respins recursul, s-a menținut încheierea contestată (f.d. 214-217, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 27 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Zaharco Nina, s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 17 decembrie 2014 (f.d.34, vol. II).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Potrivit art. 143 alin. 1, lit. a) Codul Muncii *„dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor, ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat, care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu- în ziua eliberării”*.

La caz, Ninei Zaharco urma să i se achite salariul pentru 4 zile lucrate în luna noiembrie 2010 și indemnizația pentru concediile nefolosite în anii 2007-2010 în ziua eliberării acesteia 04 noiembrie 2010, însă contrar prevederilor legale apelantei nu i s-a achitat salariul pentru timpul efectiv lucrat în unitate.

Conform art. 330 alin. 2 Codul Muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Instanța de apel a menționat, că aceste prevederi presupun existența vinei angajatorului, ca o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru angajarea răspunderii angajatorului și o altă condiție, ca cuantumul sumelor, ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, să nu fie contestat.

Instanța de apel a constatat, că apelanta Zaharco Nina a deținut funcția de administrator al ACC nr. 8, mun. Bălți și în sarcina ei revenea obligația de achitare a salariului restant și indemnizației pentru concediile nefolosite. Împuternicirile administratorului au fost stinse prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 25 noiembrie 2010 privind înregistrarea modificărilor datelor în Registrul de Stat al persoanelor juridice, privind administratorul întreprinderii ACC nr. 8, mun. Bălți, radierea înscrierii administratorului a avut loc abia la 25 noiembrie 2010 (f.d. 103, vol. I) .

Instanța de apel, fiind în prezența apelului reclamantei, constatând vinovăția acesteia în neachitarea plăților cuvenite, nu a putut înrăutăți situația acesteia, menținând astfel hotărârea primei instanțe.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din data de 27 octombrie 2015, Zaharco Nina a depus recurs, prin care a solicitat casarea deciziei contestate în partea respingerii pretențiilor privind încasarea prejudiciului cauzat pentru reținerea plăților cuvenite în sumă de 4742,25 lei și a prejudiciului moral cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de a încasa de la ACC nr.8, mun. Bălți în beneficiul său prejudiciul cauzat în mărime de 0,1 % din sumele neachitate în termen, calculate la data adoptării deciziei, în mărime de 8 122,58 lei și a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei (f.d. 45-49, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 27 octombrie 2015, copia deciziei a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 17 noiembrie 2015. Dovada recepționării la materialele dosarului lipsește.

În circumstanțele expuse recursul, depus la 28 decembrie 2015, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Zaharco Nina este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat

conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Zaharco Nina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zaharco Nina inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zaharco Nina împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 octombrie 2015, în pricina civilă la acțiunea Ninei Zaharco împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.8, mun. Bălți privind încasarea salariului, a compensației pentru concediile anuale nefolosite, penalității pentru reținerea salariului și prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas